

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Pieśni ludu polskiego na Śląsku. T. 1, z. 1 / [red. odpow. Ernest Farnik].

Liczba stron oryginału

20

Liczba plików skanów

20

Liczba plików publikacji

21

Sygnatura/numer zespołu

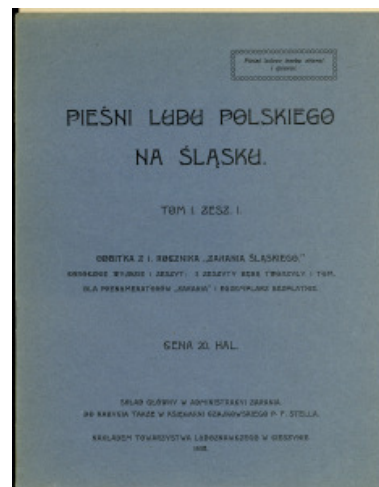
C II 004283/01 a

Data wydania oryginału

1908

Zdigitalizowano w ramach projektu pt.

**Udostępnienie cieszyńskiego dziedzictwa
piśmienniczego on-line**

Fundusze Europejskie
Program Regionalny

Śląskie.

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

oooooooooooooooooooooooooooo
Pieśni ludowe trzeba zbierać
i śpiewać.
oooooooooooooooooooooooooooo

PIEŚNI LUDU POLSKIEGO NA ŚLĄSKU.

TOM I. ZESZ. I.

ODBITKA Z 1. RÓCZNIKA „ZARANIA ŚLĄSKIEGO.”

SZEROKO WYJĘCIE 1 ZESZYTU; 3 ZESZYTY BĘDĄ TWÓRZYŁY 1 TOM.

DLA PRENUMERATORÓW „ZARANIA” 1 EGZEMPLARZ BEZPŁATNIE.

CENA 20. HAL.

SKŁAD GŁÓWNY W ADMINISTRACYI ZARANIA.

DO NABYCIA TAKŻE W KSIĘGARNI CZAJKOWSKIEGO P. F. STELLA.

NAKŁADEM TOWARZYSTWA LUDOZNAWCZEGO W GIESZYNIE.

1908.

784" 19" SL

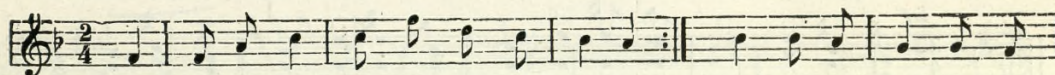
Biblioteka
Tadeusza Regera

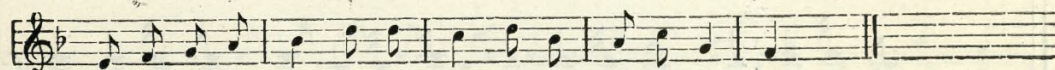
C.004283II

1. Zachodzi słoneczko.

On: za-cho-dzi sło - ne-czko w gó-ry, la - sy, Przy-szły na mnie bar-dzo

smu-tne cza-sy, Przy-szły na mnie bar-dzo smu-tne cza - sy.

Ona: Już mnie tak obmierznał ten świat cały,

Że ten mój syneczek tak niedbały.

Oto jest poleczko niezorane,

Od mego syneczka zaniedbane.

On: Orane, orane, ale mało,

Bo mi się kółeczko połamało.

Ona: Gdy się połamało, daj go sprawić,

Nauč się, syneczku, gospodarzyć

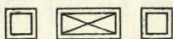
On: Już ja się nauczę gospodarzyć,

Tylko się ty, dziewczę, naucz warzyć.

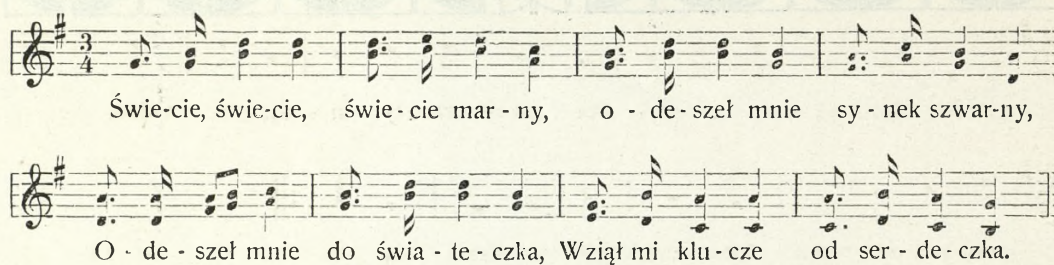
Bo z ciebie nie tęga gospodyni,

Żaden się też z tobą nie ożeni.

(Z okolicy Bielska, zanotował melodyę i tekst ś. p. Józef Londzin, nauczyciel w Zabrzegu)

2. Świecie, świecie, świecie marny,

Świe-cie, świe-cie, świe-cie mar-ny, o-de-szeł mnie sy-nek szwar-ny,
O-de-szeł mnie do świa-te-czka, Wziął mi klu-cze od ser-de-czka.

Umiarkowanie.

Na chór męszany ułożył A. Hławiczka.

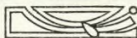

Świe-cie, świe-cie, świe-cie mar-ny, O-de-szeł mnie sy-nek szwarny,
O-de-szeł mnie do świa-te-czka, Wziął mi klu-cze od ser-de-czka.

2. Wziął od mego i od swego,
Jechał do kraju cudzego;
Kazał się mi nie staraci,
Że się znowu do mnie wróci.
3. Ja się starała nie będę,
Innego se szukać będę;

- Znajdę sobie takowego,
Co ma klucze serca mego.
4. Co ma góry, co ma lasy,
Cztery konie, dwie kolasy,
A biczysko z paprociny —
Nie będzie ten, będzie inny.

(Z okolicy Cieszyna [z Dziągiewłowa] zanotował w roku 1895. A. Hławiczka.)

3. Zahuczały góry, zahuczały lasy.

Za - hu - cza - ły gó - ry, za - hu - cza - ły la - sy, Gdzie się
mi po - dzia - ły mo - je zło - te cza - sy.

Powoli.

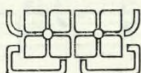
Na chór męski ułożył A. Hławiczka.

Za - hu - cza - ły gó - ry, za - hu - cza - ły la - sy, Gdzie się
mi po - dzia - ły mo - je mło - de cza - sy.

2. W zielonym gaiczkę ptaszekowie śpiewają,
Już mego miłego na wojnę wołają.
3. Wołają, wołają, już noga w strzemieniu,
Pamiętaj ma miła o mojem imieniu.
4. Wołają, wołają, konik osiodłany,
Komuż mię zostawisz, Jasieńku kochany?
5. Zostawię ja ciebie temu, co jest w niebie,
A za roczek, za dwa powrócę do ciebie.
6. Trzy lata minęły, jak się wojna toczy,
Jużem wypłakała moje czarne oczy.
7. Wyjdę za góreczkę, tu ułani jadą,

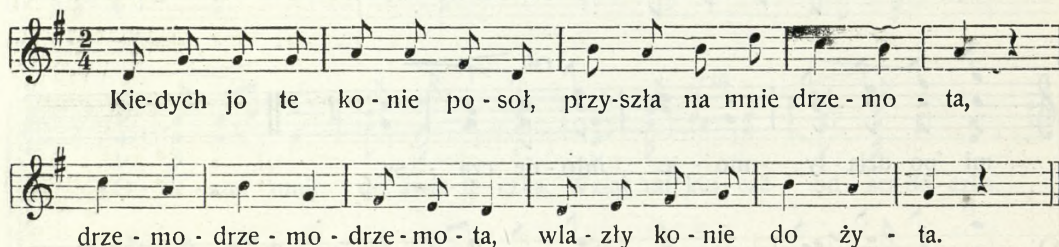
- Od mego miłego koniczka prowadzą.
8. Prowadzą, prowadzą, koniczek przykryty,
Podobno mój miły na wojnie zabity.
 9. Nie płacz ty już tyle, nie żałuj ty tego,
Jedzie nas tysiące, wybierz se jednego.
 10. Choćbym wybierała i nawybierała,
Nie było, nie będzie, jakiegom ja miała.
 11. Choćby was tu było, jak na sośnie szyszek,
Nie było, nie będzie, jak mój nieboszczyczek.
 12. Choćby was tu było, jak na morzu piany,
Nie było, nie będzie, jak był mój kochany.

(Z okolicy Cieszyzna [z Sibicy], śpiewała Marya Górniakowa w r. 1898, spisał tekst i melodyę A. Hławiczka).

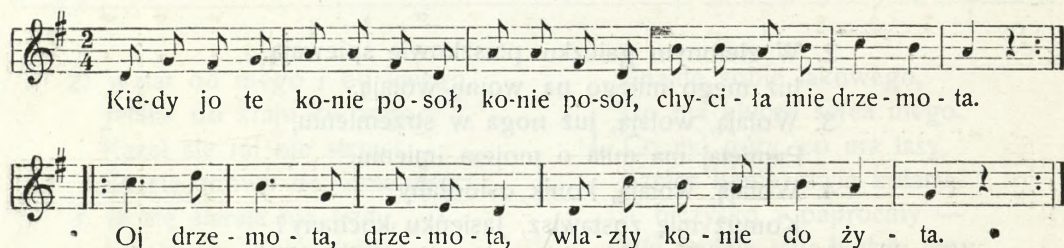

4. Kiedych jo te konie posoł.

a)

b)

<p>2. Przyszeł na mie chłop w kozuchu,
Tego żyta gospodarz;
Hej, ty szelmo, co dziełasz,
Że ty konie w życie masz.</p> | <p>3. Jo nie jestem żoden szelma,
Jo swej matki włośny syn;
Dobro była matka ma,
A jo jestem jeji syn.</p> |
|--|--|

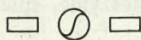
4. Siedem lotech u was służył,
A nicech wom nie stracił;
Jeny jeden okolnik,
A tenech wom zapłacił.

5. Siedem lotech u was służył,
A nicech wom nie ukrod;
Jenym jedną koszuleczkę,
A za to ech z góry spod.

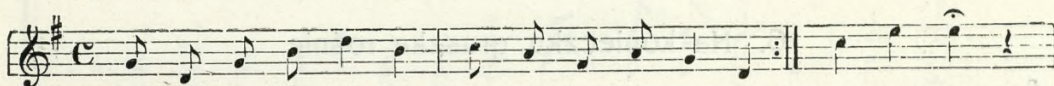
6. Siedem lotech u was służył,
Żoden na mnie nic nie wie;
Jeno wasza córeczka,
A ta na mnie nie powie.

7. Choćby chciała powiedzieci,
Powiedzieci nie może;
Bo mie ona wodziła
Za ręczyczki po róże.

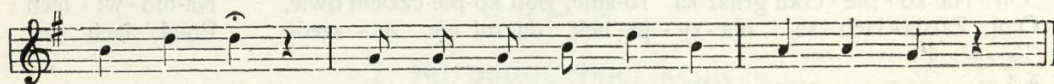
(Melodya a) z okolicy Cieszyna, zanotował z pamięci A. Hławiczka; b) z okolicy Frysztata (ze Stonawy), mel. i tekst zanotował Wiktor Kisz, nauczyciel, w r. 1899).

5. A nie ta ptaszyna.

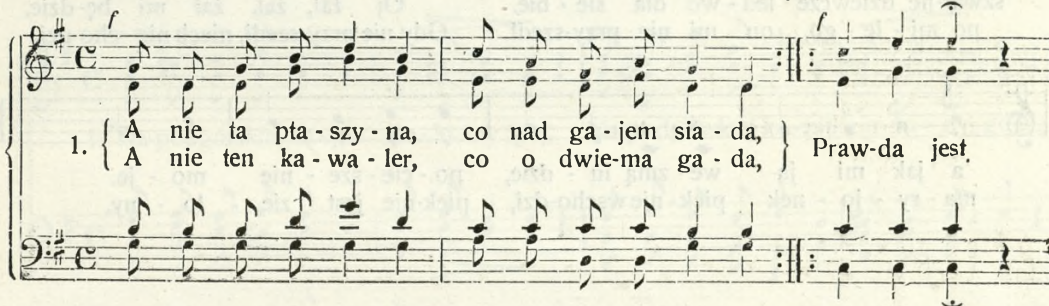
1. { A nie ta pta - szy - na, co nad ga - jem sia - da, } Praw-da jest,
A nie ten ka - wa - ler, co o kil - ku ga - da,

praw - da jest, że ten mój sy - ne - czek szel - ma jest.

Z życiem.

Na chór mieszany ułożył A. Hławiczka.

1. { A nie ta pta - szy - na, co nad ga - jem sia - da, } Praw-da jest,
A nie ten ka - wa - ler, co o dwie-ma ga - da,

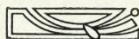

praw - da jest, że ten mój sy - ne - czek szel - ma jest.

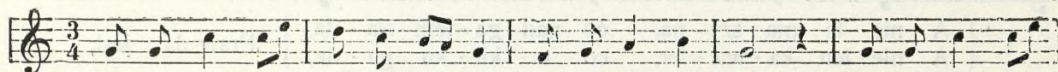
2. Pójdę do karczmiczki, stanę wedle proga,
Mój miły tańczy, nie boi się Boga,
Tańczy, wywija, wybiera szwarniejsze,
Mnie mija.

3. Gdy idę do karczmy, stanę tam u słupu,
Mój miły tańczy, kromileczkami: cupu.
Cup, cup, cup, ma miła,
Już się nasza miłość skończyła!

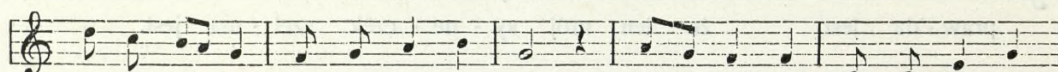
(Melodya i tekst z Sibicy przy Cieszyńie, śpiewała Krężółkówna w Sibicy r. 1900.)

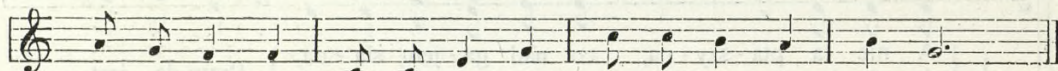
6. Na kopieczku gruszka rośnie.

On: Na ko - pie - czku grusz - ka ro - śnie, pod ko - pie - czkiem dwie, Na - mó - wi - lech
Ona: Za - sia - łach se ma - ry - jo - nek, on mi nie ze - szedł, Po - śla - łach se

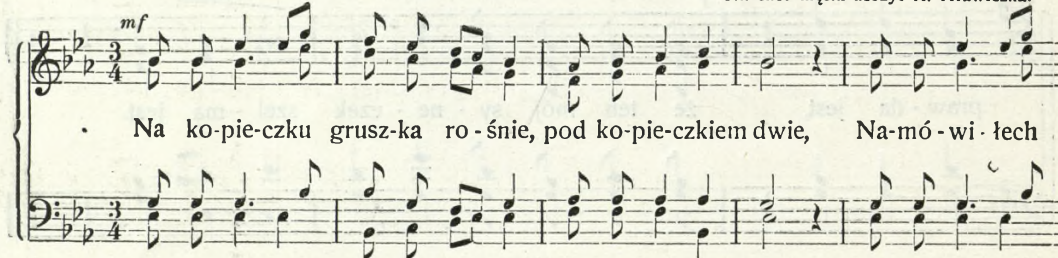
szwar - ne dziewczę led - wo dla sie - bie. Oj żal, żal, żal mi bę - dzie,
po mi - ła - go, on mi nie przy - szedł. Gdy nie przy - szedł, niech nie cho - dzi,

a jak mi ją we - zma - lu - dzie, po - cie - sze - nie mo - je.
ma - ry - jo - nek piek - nie wscho - dzi, piek - nie jest zie - lo - ny.

Umiarkowanie.

Na chór męski ułożył A. Hławiczka.

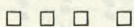
Wolniej.

szwar-ne dziewcze led-wo dla sie - bie. Oj żal, żal, żal mi bę - dzie,

rit.

a jak mi ją wez - mą lu - dzie, po - cie - sze - nie mo - je.

Z okolicy Cieszyńska, śpiewała s. p. Marya Górniakowa w roku 1896, notował A. Hławiczka.

7. Na podgórskiej kępie.]

Umiarkowanie.

Na chór męski uł. P. Pustówka.

1. Na podgórskiej kę - pie zie - lo - ny goj, Na podgórskiej kę - pie zie - lo - ny goj.

Po-wiedz mi ma mi - ła, mo - ja roz - to - mi - ła, cze - go ci żół.

2. [: Ej żół mi, żół mi, ai luto :]
[: Że się mój wioheczek :] nie rozkwito.
3. [: Ej w szczerem polu stoi jawór :]
[: A pod tym jaworem :] stoi jabłoń.
4. [: A pod tą jabłonią stoi miła :]
[: Radaby się ze mną :] rozłączyła.
5. [: Ej, smutne nasze rozłączeni, :]
[: Kiedy my się społem :] nauczyli.
6. [: Ej, pocóżes ty za chłopca szła :]
[: Czymużes ty jeszcze krów :] nie pasła.
7. [: Ej, naco mnie tak nagniewały :]
[: Z owsa do poganki :] puciekały.
8. [: Ej, gojni, gojni, dobrze gońcie :]
[: A na moją miłą :] pozór dejcie !

(Spiewał Andrzej Lipowczan w Goleiszowie (1905) notował P. Pustówka)

8. Ranniejsze roroty.

Na chór męski ut. A. Hławiczka.

Allegretto, mf

1. Ran-niej-sze ro-ra-ty,
2. Za-pom-niał je w ką-cie,
3. Mi-ła wróć się po nich,
4. Ja po nie nie pój-dę,

nań, nań, nań, ciń, ciń, ciń, szup, szup, szup, pim, pim, pim,

nań ciń szup pim
ciń ciń pim pim

1. Ran-niej-sze ro-ra-ty, za-pom-niał o-pra-ty,
2. Za-pom-niał je w ką-cie, wie-ni na cho-mą-cie,
3. Mi-ła wróć się po nich, wszak do-brze wiesz o nich,
4. Ja po nie nie pój-dę, bo two-ją nie bę-de,

nań ciń
ciń ciń

szup, szup, szup, pim, pim, pim, { za - pom - niał o - pra - ty.
wsie - ni na cho - mą - cie.
wszak do - brze wiesz o nich.
bo two - ją nie bę - dę.

szup pim

pim pim

9. Siedlaczek miał trzy cery.

Na chór mieszany ul. P. Pustówka.

1. { Sie - dła - czek miał trzy ce - ry, wszyst - kie się mu wy - da - ły.
Jak tę pier - wszą wy - da - wał, to ji trzy - sta wia - no - wał.

Jak tę dru - gą wy - da - wał, to ji dwie - sta wia - no - wał,

Jak tę trze - cią wy - da - wał, to ji nic nie wia - no - wał.

2. Siedlaczek sie zestarzał,
Wziął loseczkę, zapłakał,
Do tej pierwszej pobieżał,
Co ji trzysta wianował.

[: Dziecio moje, dziecio me,
Nielza robić, chowej mie. :]

3. [: Do kumorki bieżała,
Porwoza mu podała, :]
[: Oto macie, to macie,
To się na tem obieście! :]

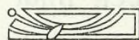
4. Siedlaczek sie zestarzał,
Wziął lasieczkę, zapłakał,
Do tej drugiej pobieżał,
Co ji dwiesta wianował.
[: Dziecio moje, dziecio me,
Nielza robić, chowej mie! :]

5. [: Do kumorki bieżała,
I worek mu podała. :]
[: Oto macie, to macie,
Do tego se żebrejcie! :]

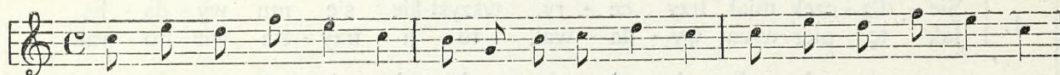
6. Siedlaczek sie zestarzał,
Wziął lasieczkę, zapłakał.
Do tej trzeciej pobieżał,
Co ji nic nie wianował.
[: Dziecio moje, dziecio me,
Nielza robić, chowej mie. :]

7. [: Do kumorki bieżała,
Chleba z masłem podała. :]
[: Oto macie, to macie,
A dziecio, mi kolebiecie! :]

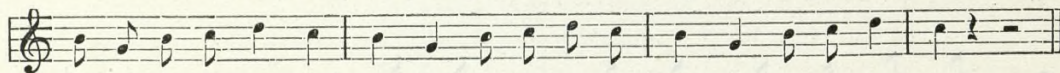
(Śpiewał Jan Dziekanik w Puńcowie
[1896], zanot. P. Pustówka).

10. Mojiczek (gojiczek).

Tekst kat.: Niechże wom tu bę-dzie Je-zus po-chwa-lo - ny, Do te - go do - me - czku,
Tekst ew.: Daj Pan Bóg do - bry dzień pod wa - sze o - kien - ko, Przy - szliś - my po - cie - szyc

tu przy - stę - pu - je - my. } Mo - i - czek zie - lo - ny, pię - knie przystro - jo - ny.
was mi - ła ga - żdin - ko. }

11. Pieśni weselne.

a)

1. Sia - daj na wóz, ko - cha - nie mo - je, Nie po - mo - że pła - ka - nie two - je,

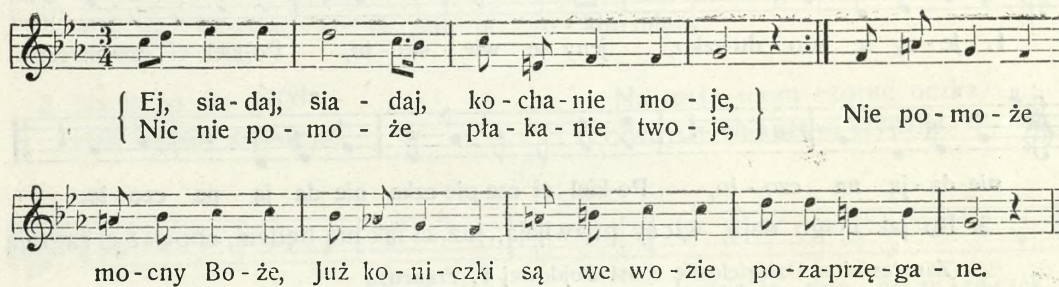

Nie po - mo - że, mi - ły Bo - że, Już ko - ni - czki są we wo - zie po - za - prze - ga - ne.

2. Jużbym ci ja na wóz siadała, jeszcze ojcu nie dziękowała.
Dziękuję wam, ojcze drogi, byliście wy na mnie srogi, już nie będziecie.
 3. Już bym ci ja na wóz siadała, jeszcze matce nie dziękowała.
Dziękuję wam, miła matko, wychowaliście mnie gładko, już nie będziecie.
 4. Już bym ci ja na wóz siadała, jeszcze braciom nie dziękowała.
Dziękuję wam, mili bracia, byliście tu na mnie kacia, już nie będziecie.
 5. Już bym ci ja na wóz siadała, jeszcze siostrze nie dziękowała.
Dziękuję ci, miła siostro, bywałaś tu na mnie ostrą, już, już nie będziesz.
 6. Już bym ci ja na wóz siadała, jeszcze progom nie dziękowała.
Dziękuję wam, miłe progi, chodziły tu moje nogi, już, już nie będą.
- a) Z okolicy Cieszyńska, spisał melodyę A. Hławiczka.

b)

(Pieśni a) i b) śpiewają wyjeżdżając z panną młodą z domu rodzicielskiego.)

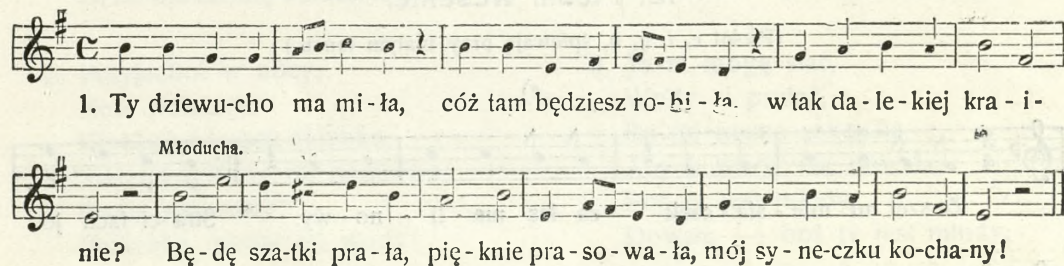

{ Ej, sia-daj, sia - daj, ko - cha - nie mo - je, } Nie po - mo - że
 { Nic nie po - mo - że pła - ka - nie two - je, }

mo - cny Bo - że, Już ko - ni - czki są we wo - zie po - za - prze - ga - ne.

c)

(Gdy żenich pochodzi z innej wsi.)

1. Ty dziewu-cho ma mi-ła, cóż tam będziesz ro-bi-ła. w tak da-le-kiej kra-i-
 Młoducha.
 nie? Bę-dę sza-tki pra-ła, pię-knie pra-so-wa-ła, mój sy-ne-czku ko-cha-ny!

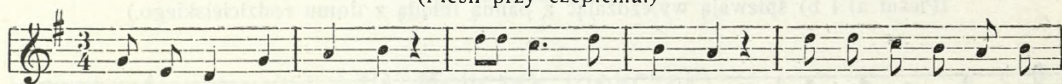
2. Ty dziewucho ma miła, gdzież ją tam będziesz prała, w tak dalekiej krainie?
Jest przy morzu kamień, kijaneczka na nim, mój syneczku kochany.

3. Ty dziewucho ma miła, gdzież je będziesz suszyła, w tak dalekiej krainie?
Na wysokiej górze, na jedwabnym sznurze, mój syneczku kochany.
4. Ty dziewucho ma miła, cóż tam będziesz jadła, w tak dalekiej krainie?
Są tam w lesie szyszki, to moje gałuszki, mój syneczku kochany.
5. Ty dziewucho ma miła, cóż tam będziesz piła, w tak dalekiej krainie?
Jest tam w źródle woda, to moja wygoda, mój syneczku kochany.
6. Ty dziewucho ma miła, cóż tam będziesz piła, w tak dalekiej krainie?
Są tam w lesie gaje, to moje pokoje, mój syneczku kochany.
7. Ty dziewucho ma miła, gdzież tam będziesz leżała, w tak dalekiej krainie?
Są w lesie choiny, to moje pierzyny, mój syneczku kochany.

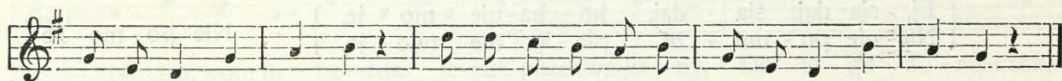
Z okolicy Bielska, zanotował melodyę i tekst ś. p. Józef Londzin, nauczyciel z Zabrzega.

d)

(Pieśń przy czepieniu.)

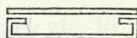
1. Je - ny se mło - du - szko, jeny se wie - sio - ło, Po - kiel ci cze - pie - czka

nie da - ją na czo - ło, Po - kiel ci cze - pie - czka nie da - ją na czo - ło.

2. Bo jak ci go dają, włosy pozwijają, już ci tak nie będzie, chociaż ci zagrają

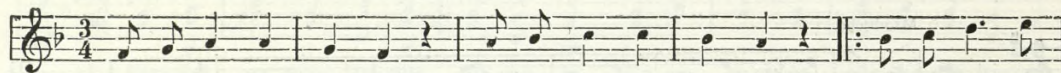
(Zanotował w Dzięgielowie z ust Bojdowej F. Francus.)

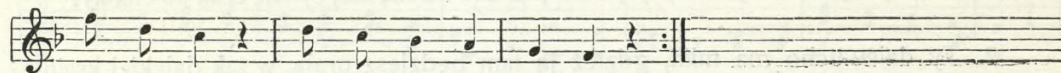
12. Pieśni weselne.

(Pieśni e, f, g, h, śpiewają przy białym tańcu.)

e)

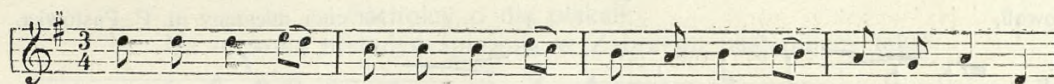

Za - szeł mi mie - sią - czek za las ma - li - no - wy. * Stra - ci - łach jo

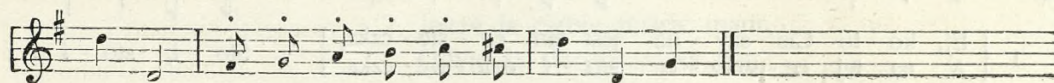

wio - ne - czek roz - ma - ry - o - no - wy.

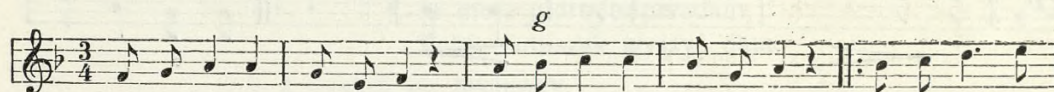
f)

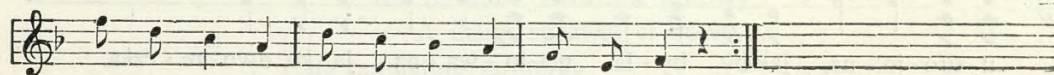
Kie - dy jo te woł - ki pa - sła, Ciem - na no - cka mie tam za - szła

Wol - szy - nie, nie, nie, nie, nie, Wol - szy - nie.

Na ko - pie - czku dro - bno reż, Pod ko - pieczkiem bio - ły bez. Nie myśl se ty

mój sy - ne - czku, i - że mie ty o - kła - miesz,

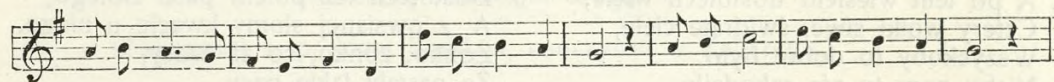
2. Na to jo sie uczyła
I do szkoły chodziła.

Na to jo mom czorne oczka,
Żebych chłopców szczydziła.

g)

1. Wy - so - kie gó - ry, Ja - dą Ma - zu - ry. Je - dzie, je - dzie ma - zu - re - czek,

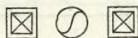

Co mi wie - zie mój wioneczek piękny zie - lo - ny — wione - czek piękny zie - lo - ny.

2. Przyjechał w nocy,
Kole północy,
Kłupkoł na moi okienko,
Stóń, a odewrz mi panienko!
Podej mi wody!
Panienko, podej mi wody!

3. Jo ni mogę stać,
Wody ci podać,
Bo mi mama zakochała,
Abych wody nie dowala,
Boś ty jest młody,
Dowała, — boś ty jest młody.

(Śpiewał Paweł Mojeścik, chałupnik z Brennej; spisywał P. Pustówka. 1902.)

13. Ej koło Gieszyna.

Powoli,

Na chór mieszany ut. P. Pustówka.

1. { Ej, ko - ło Cie - szy - na jest tam ce - ste - czka, } Sto - i, sto - i
 { A na tej ce - stecz - ce sto - i dzie - we - czka. }

u - stro - jo - na, Jak - by by - ła ma - lo - wa - na Ja - ko dwo - re - czka.

<p>2. A jo sie ji pytał, czyby mnie chciała,
 A ona mi na to rączki podała.
 Ojcowie się dowiedzieli,
 Zaroz po mnie przyjechali,
 Było wiesieli.</p> <p>3. A po tem wiesielu dostolech wiele,
 Cztery wołki siwe, świdrate ciele,
 Wszycokoby to dobre było,
 Nicby nom to nie szkodziło,
 Żoneczko moja.</p> | <p>4. Dostolech też potem kabot na święta,
 Co nieboszczyk starzyk paś w nim
 cielęta,
 Gdyby byli starzyk żyli,
 Toby byli w nim chodzili,
 Joby nimioł nic.</p> <p>5. Dostolech też potem pasu złotego,
 A z owsianej słomy kwacle u niego.
 Żonko, żonko, co za czasy,
 Że nastały takie pasy
 Z owsianej słomy.</p> |
|--|---|

(Śpiewał Paweł Mojeścik, chałupnik z Brennej; spisywał P. Pustówka. 1902.)

14. Lipeczka (Chmureczka).

1. Na - sza li - pe - czka go - rza - ła, go - rza - ła, Pa - nien - ka pod nią
 sie - dzia - ła, sie - dzia - ła, pa - nien - ka pod nią sie - dzia - ła.

2. Iskierki na nią padały,
Pachołcy o nią płakali.
b) Na tę samą melodyę śpiewają w Zabrzegu następujący tekst:

1. Modra chmureczka [: na niebie :],
[: Puść mnie dziewucho [: do siebie :] :]
2. Jakże ja ciebie puścić mam,
Gdym ja sierota, a tyś pan.
3. Ty masz czapeczkę z piórami,
A ja fartuszek z dziurami.
4. Ja moje pióro odprzedam,
Tobie fartuszek wyszyć dam.
5. I wyszyli go myśliwcy,
Zdziebełeczkami pszenicy.
6. Tu masz fartuszek gotowy,
A drugi sprawię ci nowy.
7. Cały jedwabny fartuszek,
Za ten zielony wianuszek.
8. Choć byś mnie ty dał strój cały,
Nie puszczę cię, boś nie stały.
9. Bo ty przychodzisz na chwilę,
Niby na kwiatek motyle.
10. A ja nie lubię motyli,
Boby mnie hańbą okryli.
11. I wolę zostać ubogą,
Niż cnotę stracić mi drogą.

(Zanotował ś. p. Józef Londzin, nauczyciel w Zabrzegu.)

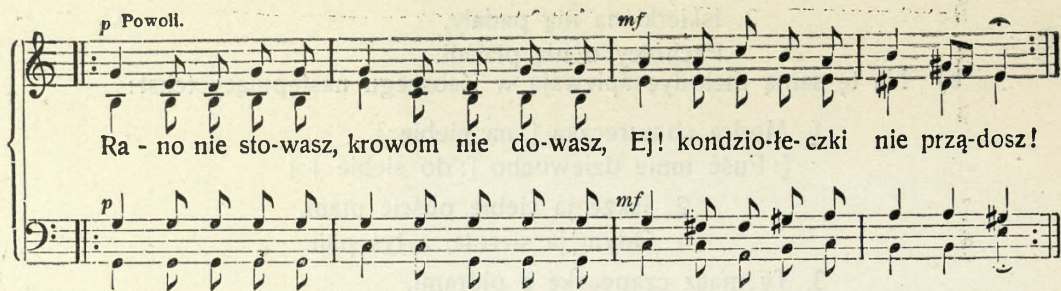
15. Ma miła dziewczeczko.

Dosyć zwawo.

Na chór męszany uł. P. Pustówka.

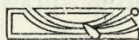
1. Ma mi - ła dzie-we-czko, nie chcę cię, Słu-ży - łaś u lu-dzi, ga - nią cię,

The musical score is written for a mixed choir in 3/4 time. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is simple and repetitive, with a strong emphasis on the first line. The lyrics are written below the notes, and the music is arranged in a single system with a treble and bass staff.

2. Ej, ty mój syneczku, nie wierz ty;
Przyjdź ty jutro rano, ujrysz ty,
[: Jo rano wstanę, krowy odbędę,
Ej, kondziołeczkę oprzędę:].
3. A jo przyszeł rano, raniusko,
Ona jeszcze leży samsusko,
[: Krowy ryczały, świnię kwiczały,
Ej, kondziołeczka calusko:].

(Zapisał P. Pustówka. Śpiewał Andrzej Lipowczan w Goleszowie. 1905).

Moiczek.

(Tekst do piosnki 10.)

A na tym moiczku jest głośny dzwoneczek,
Bo nam go przyprawił szwarny pacholeczek.

A na tym goiczku jedwabne sznurowadła,
Nawiązały je nam nadobne dziewczeczki.

A na tym moiczku malowane wajca,
Są też tu dziewczeczki szykowne do tańca.

Na tym to tu placu studnia cymrowana,
Stoi tu dzieuszka bardzo upłakana.

Płacze ona, płacze, już wiemy dlaczego,
Chciałaby pacholka bardzo bogatego.

A przy tym tu domie cztery róże stoja,
Mają tu młodzieńca, ożenić go stroja.

Chodzą tu gazdoszek po placu z kluczami,
Odmykać stodołę, ba jada z furami.

A w tym to tu domie piękne konie mają,
Są też tu pacholcy, co je odbywają.

A jak je odbędą, to je pocapkuja,
A jak do karczmiczki, to se podskakuja.

A w tym to tu domie szumne krowy mają,
Są też tu dziewczeczki, co je odbywają.

A jak je odbędą, to je pogłaskują,
Jak zagra muzyka, fartuszek biglują.

Zdało się nam zdało, że w polu gorzało,
A to gaździneczce liczek zakwitało.

Zdało się nam zdało, że się w polu mroczy,
A to gazdoszkowi czerniały się oczy.

Kulej sie ty kulej, malowany gnocie,
Dziewki i pacholcy, deście po dukocie.

Nie dawajcie nam też dukota jednego,
Bobyśmy się biły w polu kole niego.

Ale nam też deście cztery albo pięci,
By się nam dostało po jednakej części.

Stoimy, stoimy na ostrym kamieniu,
Ciecze nam wodniczka po prawem ramieniu.

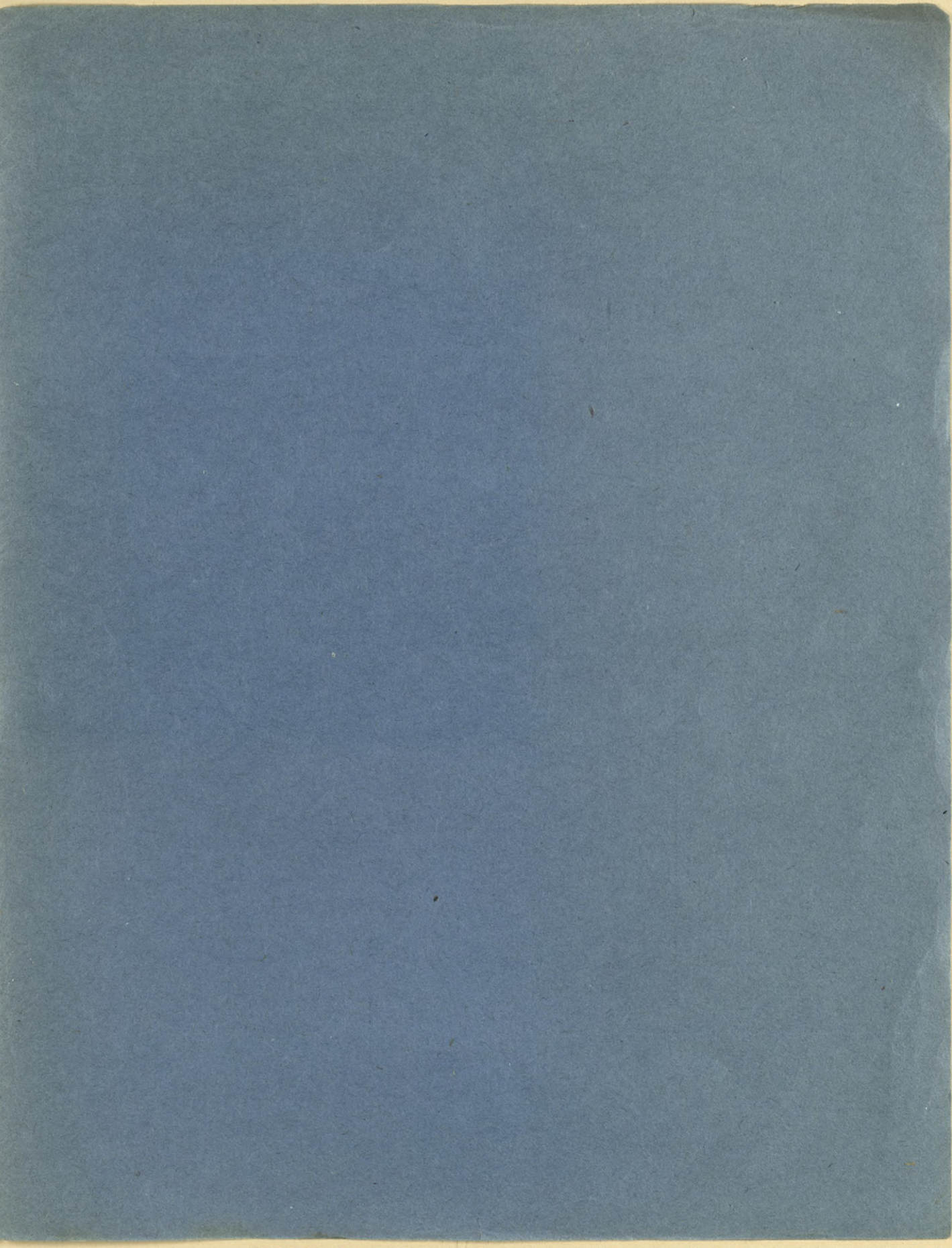
Dajcie wy nam dajcie, co nam macie daci,
Bo się nam zaś trzeba dalej pobieraci.

Pan Bóg wam też zapłać za te wasze dary,

Cobyście się na rok śmiergustu doczekali.

[:Moiczek zielony, pięknie przystrojony:].

C 004283 II
Group 1.1